

ad G.

Den ny Bygnings Tiltrækningskraft; Tilstedeværelsen af fremragende Talenter, der dengang stod i deres Blomst, og paa hvem et stort Repertoire kunde baseres, en frisk dansk-norsk Literaturperiode, ingen nævneværdig Konkurrence.

Senere hen indtræffer en tydelig Dekadance saavel for Litteraturens som for Skuespillkunstens Vedkommende; Repertoiremonopolets Ophævelse (1889), der betyder en stor Vinding for Privatscenerne, øver paa mange Maader et Tryk paa det kgl. Teater, som, for at kunne bevare de værdifuldeste Stykker, i en lang Aarrække føler sig opfordret til at gennemspille et Pligtrepertoire, som gør dets Fysiognomi monotont, og som hindrer Teatret i, med Hensyn til Fremførelsen af Nyheder, kraftigt at kunne optage Konkurrencen med de andre Teatre; samtidig træder Operaen, begunstiget af Forhold, der paa en særlig heldig Maade fremmer dens Trivsel, med sit kostbare Udstyr og sin kostbare Assistance, stærkere i Forgrunden.

Endvidere, last not least, maa det ikke overses, at i Løbet af den Menneskealder, i hvilken den ny Teaterbygning har bestaaet, ere alle Livsfornødenheder Aar for Aar blevne dyrere. Det er derfor ganske naturligt, at *alle Konti har maattet forhøjes*, og da særlig de Konti, af hvilke alle Teatrets smaa Kunstnere og Funktionærer blive lønede.

Kontoen: Driftslønninger er saaledes fra 1894 til 1902 steget fra 65,000 til 91,000 Kr.

Kontoen: Udgifter af ubestemt Omfang, omfattende bl. a. Lønninger til Brandvagter, Paaklædere, Snedkere, Koraspiranter, Statister (herunder Godtgørelse for Ballettens og Korpersonelets Statist-tjeneste), der i en Aarrække var opført med 182,000 Kr., blev paa Finansloven for 1901—02 forhøjet med 38,000 Kr. til 220,000 Kr.

Korpersonelets Lønninger er siden 1901 forbedrede med 5,400 Kr., i alt en Udgiftsforhøjelse af ca. 70,000 Kr., mod hvilken Indtægtsforhøjelsen ved de stigende Billetpriser langtfra yder tilstrækkelig Modvægt.

— Ønsker man nu Klarhed over, hvilken Vej der bør gaas, naar der tilstræbes en mulig Reduktion af Tilskuddets Størrelse, vil en nøgtern Undersøgelse først og fremmest kræve en saglig Besvarelse af følgende Spørgsmaal:

Er Grunden til Tilskuddets Størrelse at søge i for store Udgifter? eller ligger Aarsagen i for smaa Indtægter?

9.

Teatrets Hovedudgiftsposter ere: 1) Udstyr. 2) Gager.

Hvad den første Post angaar, bør det, som ovenfor kortelig er sket, understreges, at Kunstanstaltens Værdighed fordrer et *passende* Udstyr. Da Kunsten lider ligesaa meget ved at omgives med en overdaadig som med en altfor fattig Ramme, er der ingen Fare for, at Stykkerne udstyres med utilbørlig eller hensigtsløs Ødselhed. I saa Fald vilde det sikkert heller ikke mangle paa hyppige Beskyldninger for Smagløshed. Men fremkommer der af og til Angreb paa Teatrets Udstyr, gælder disse saa godt som altid dettes Fattigdom og den bestandige Anvendelse af kendte Dekorationer, Møbler og Kostymer. Det bør i denne Sammenhæng udhæves, at Skuespillet, hvad den ydre Apparition angaar, langtfra fordrer saa stort et Tilskud som Operaen og Balletten, hvis Scenevirkning mange Gange beror paa Pragt og Lysglans i Fremførelsen. Saaledes kostede i Finansaaret 1900—1901 Iscenesættelsen af 2 Operaer og 1 Ballet over 30,000 Kr. mere end Iscenesættelsen af det dobbelte Antal

Ere Teatrets
Udgifter
for store?
Udstyr.